

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-20-05

Druk nr 3769

Warszawa, 21 lutego 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o upoważnieniu do ratyfikacji
Konwencji między Rządem
Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem
Królestwa Szwecji w sprawie unikania
podwójnego opodatkowania i zapobie-
gania uchylaniu się od opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu,
podpisanej w Sztokholmie dnia 19
listopada 2004 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 listopada 2004 r. została podpisana w Sztokholmie Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o upoważnieniu do ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Sztokholmie dnia 19 listopada 2004 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Sztokholmie dnia 19 listopada 2004 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

do wniosku o ratyfikację Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

I. Potrzeba i cel związania nową Konwencją

1. Wstęp

Konwencja została podpisana w Sztokholmie dnia 19 listopada 2004 r. Ze strony polskiej Konwencję podpisał Prezes Rady Ministrów Marek Belka.

Obowiązująca dotychczas umowa podatkowa była podpisana w 1975 r. – w diametralnie odmiennej wewnętrznej i międzynarodowej sytuacji Polski. W nowych warunkach zaistniałych w 1989 r. zawarte w latach siedemdziesiątych umowy podatkowe nie odpowiadają współczesnym wymogom wynikającym z przystąpienia Polski do OECD, jak i z członkostwa w Unii Europejskiej. Zachodzi potrzeba wynegocjowania nowych umów z głównymi partnerami gospodarczymi Polski. Umowy takie zostały już wynegocjowane z RFN, Danią, Niderlandami, Belgią i Austrią.

Kolejnym państwem – ważnym partnerem Polski, z którym została wynegocjowana umowa, jest Szwecja.

2. Stosunki polsko-szwedzkie

1) Stosunki polityczne

Stosunki polityczne między Polską i Szwecją są od wielu lat na bardzo wysokim poziomie. W 2003 r. poziom tych stosunków był szczególnie wysoki ze względu na realizację przez Polskę programu – Rok szwedzki w polskiej polityce zagranicznej. W ramach tego

programu miały miejsce liczne oficjalne wizyty osobistości szwedzkich w Polsce i polskich w Szwecji. W ramach tego programu promocja polskiej gospodarki, uczestnictwo w licznych seminariach i fazach gospodarczych oraz targach i wystawach, misje gospodarcze, a także kompleksowa informacja o Polsce mają przyczynić się do dalszego napływu szwedzkich inwestycji do Polski oraz do wzrostu polskiego eksportu do Szwecji. Celem jest również umocnienie pozytywnego wizerunku Polski wśród społeczeństwa szwedzkiego oraz zachęcenie obu stron do rozwoju wzajemnych kontaktów.

Polska i Szwecja są aktywnymi uczestnikami współpracy regionalnej państw basenu Morza Bałtyckiego. Współpracy ta obejmuje kilkadziesiąt inicjatyw, zarówno międzyrządowych, jak i społecznych. Regularnie odbywają się spotkania wielostronne m.in. z udziałem parlamentarzystów państw Morza Bałtyckiego.

Na podkreślenie zasługuje współdziałanie Polski i Szwecji w ramach Rady Państw Morza Bałtyckiego (RPMB). Współpraca regionalna nabiera nowego znaczenia w kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej. Od początku Polska deklaruje zainteresowanie inicjatywą Wymiaru Północnego Unii Europejskiej, w którą jest zaangażowana Szwecja, podkreślając jej silny związek ze współpracą w regionie Morza Bałtyckiego, a w szczególności RPMB.

9 stycznia 2003 r. w Warszawie odbyły się polsko-szwedzkie konsultacje nt. współpracy w regionie Morza Bałtyckiego. Omówiono szereg kwestii dotyczących zwłaszcza przyszłości RPMB po rozszerzeniu Unii Europejskiej o: Polskę, Litwę, Łotwę i Estonię. Obie strony uznały, że po rozszerzeniu UE, kiedy wiele spraw przejdzie w jej kompetencje, RPMB nadal może odgrywać ważną rolę polityczną, zwłaszcza w promowaniu różnego rodzaju współpracy i konsolidacji zasad demokracji i społeczeństwa obywatelskiego. Obie strony były zgodne, że rozbudowane powiązania instytucjonalne między

członkami RPMB mogą być nadal bardzo przydatne także dla UE, m.in. w kontekście Wymiaru Północnego UE.

Polskie i szwedzkie regiony współpracują w ramach Euroregionów Bałtyk, Pomerania. Dotychczas polskie województwa podpisały 8 porozumień o współpracy z regionami szwedzkimi.

Polska jest obserwatorem w Radzie Euro-Arktycznego Regionu Morza Barentsa, której członkami są: Szwecja, Norwegia, Dania, Islandia, Finlandia, USA, Kanada i Rosja.

Na uwagę zasługuje również ożywiona współpraca wojskowa ze Szwecją, która obejmuje kontakty na szczeblu ministerstw, sztabów generalnych oraz wszystkich rodzajów sił zbrojnych. Ważną jej dziedziną są prace badawczo-rozwojowe oraz kooperacja w obszarze działalności przemysłu obronnego. Dobrze rozwija się również współpraca między instytucjami wojskowymi i firmami.

Polska i Szwecja od lat aktywnie uczestniczą w operacjach pokojowych Narodów Zjednoczonych, przede wszystkim w ramach SHIRBRIG – Wielonarodowej Brygady Sił Szybkiego Rozwinięcia do operacji pokojowych Narodów Zjednoczonych.

Na uwagę zasługuje również szeroko rozwinięta współpraca kulturalno-naukowa między obu państwami.

Przyczynia się do tego w pewnym stopniu polonia szwedzka, która jest stosunkowo młodą powojenną zbiorowością składającą się w większości z przedstawicieli pierwszego pokolenia osób. Liczebność Polonii szwedzkiej od wybuchu II wojny światowej wzrosła 100-krotnie (od 600 do 63 tys. osób). Status prawny Polonii – z punktu widzenia prawa zarówno szwedzkiego, jak i międzynarodowego – nie nasuwa zastrzeżeń. Nie stwierdza się m.in. dyskryminacji polskiej grupy narodowej.

W Szwecji działa ok. 70 różnych organizacji polonijnych. Połowa z nich należy do dwóch ogólnoszwedzkich związków Kongres Polaków (18 organizacji) i Zrzeszenie Organizacji Polonijnych

w Szwecji (13 organizacji). W Szwecji działa od końca 1996 r. Polska Rada Kultury w Sztokholmie, powstałe w 1993 r. Polskie Towarzystwo Teatralne, Stowarzyszenie Pisarzy Polskich, zespoły artystyczne, Ośrodek Polskich Organizacji Niepodległościowych. W Szwecji ukazują się 4 gazety polonijne.

2) Stosunki gospodarcze

W okresie ostatnich lat obserwuje się stopniowe ożywienie w stosunkach gospodarczych między Polską a Szwecją. Wynika to częściowo z osiągniętego przez Polskę postępu w dostosowaniu do prawa UE. Chociaż Polska nie zajmuje znaczącego miejsca w handlu zagranicznym Szwecji, jej pozycja na szwedzkim rynku umacnia się.

Na uwagę zasługują następujące fakty charakteryzujące polsko-szwedzką wymianę handlową: szybszy wzrost szwedzkich obrotów handlowych z Polską niż z pozostałymi partnerami, dominująca rola Polski wśród partnerów handlowych Szwecji z tzw. wschodzących rynków, po raz pierwszy od wielu lat szybszy wzrost importu z Polski niż eksportu do niej, poprawa struktury w obrotach między Polską a Szwecją (zmniejszył się eksport niektórych surowców, wzrost udział i dynamika dostaw kooperacyjnych oraz pochodzących ze szwedzkich lub mieszanych przedsięwzięć inwestycyjnych w Polsce).

Polskie obroty ze Szwecją w 2003 r. były największe w ciągu ostatnich 12 lat. Również dynamika polskiego eksportu na rynek szwedzki w 2003 r. była jedną z najwyższych wśród krajów UE. Dzięki utrzymaniu się tej dynamiki również w pierwszej połowie 2004 r. Polsce udało się, pierwszy raz od rozpoczęcia przemian gospodarczych, osiągnąć dodatnie saldo wymiany handlowej ze Szwecją (po 9 miesiącach obroty wzrosły o ponad 29%, w tym eksport prawie 41%).

Polsko-szwedzkie obroty handlowe w latach 1999-2003 oraz za 9 miesięcy 2004 r. kształtowały się następująco:

w mln USD

	1999	2000	2001	2002	2003	Dynamika 2002=100	9 mies. 2004 r.	Dynamika 9 mies. 2003=100
Obroty	2.123	2.267	2.335	2.786,4	3.711,3	132,7	3.616,6	137,1
Eksport	677	861	984	1.328,6	1.933,0	145,5	1.872,5	33,8
Import	1.446	1.406	1.351	1.457,8	1.778,3	122,0	1.744,1	34,9
Saldo	-769	-545	-367	-129,2	154,6	***	128,5	***

Udział Szwecji w handlu zagranicznym Polski wynosi 3,6% w polskim eksporcie (9 miejsce) oraz 2,8% w polskim imporcie (12 miejsce). Wśród krajów unijnych Szwecja zajmuje 6 miejsce pod względem obrotów Polski z tym obszarem. Pod względem wielkości polskiego eksportu na rynek UE Polska (z udziałem 1,6%) znajduje się na 14 miejscu wśród odbiorców szwedzkich towarów oraz zajmuje 12 pozycję (z udziałem 1,8%) wśród krajów eksportujących na rynek szwedzki. Głównymi odbiorcami szwedzkiego eksportu są: USA, Niemcy, Norwegia i Wielka Brytania. Najwięcej eksportują na rynek szwedzki: RFN, Dania, Wielka Brytania i Norwegia.

Analizując strukturę towarową wymiany ze Szwecją, widać wyraźnie pozytywne zmiany. W eksporcie towarów do Szwecji rośnie udział artykułów o wysokim stopniu przetworzenia (maszyny i urządzenia), spada natomiast udział towarów o niskim stopniu przetworzenia, takich jak produkty mineralne i przemysłu chemicznego.

Wyrazem wzrastającego zainteresowania Szwecji Polską, oprócz odnotowanego w ostatnich latach wysokiego tempa wzrostu polskiego eksportu do Szwecji, jest również wzrost szwedzkich inwestycji w Polsce. Wysokość kapitału zainwestowanego w Polsce przez firmy szwedzkie (wg danych PAIZ na koniec 2003 r.)

kształtowała się na poziomie 3.033 mln USD, zaś plany inwestycyjne wynosiły 288,4 mln USD.

Aktualnie Szwecja zajmuje 7 miejsce wśród zagranicznych inwestorów (jeszcze w 1999 r. znajdowała się na 12 miejscu). Na liście inwestorów powyżej 1 mln USD znajduje się 57 szwedzkich projektów inwestycyjnych. Działalność gospodarczą w Polsce prowadzi obecnie, według źródeł szwedzkich, około 900 firm szwedzkich.

Najwięksi szwedzcy inwestorzy w Polsce to:

- Vattenfal AB (643 mln USD) – 45% akcji w Elektrociepłowniach Warszawskich S.A. oraz 25% w Górnos Śląskim Zakładzie Elektroenergetycznym S.A.,
- Telia AB (340 mln USD) – telekomunikacja i wydawnictwa,
- IKEA (315 mln USD + 100 mln USD plany inwestycyjne) – sieć supermarketów,
- Skanska Kraft AB (255,2 mln USD) – konstrukcje, nieruchomości,
- Nordea Bank Sweden AB (279 mln USD) – bankowość,
- Intercellulosa AB (108 mln USD + 15 mln USD plany inwestycyjne) – produkcja celulozy, papieru i tektury,
- Arctic Paper AB (132 mln USD + 6,3 mln USD plany inwestycyjne) – 99% udziałów w Zakładach Papierniczych w Kostrzynie,
- Volvo AB (80 mln USD + 2 mln USD) – przemysł samochodowy,
- Swepol Link AB (75 mln USD) – dostawy energii,
- NCC AB (68 mln USD + 36 mln USD plany inwestycyjne) – budownictwo.

Zadłużenie Polski wobec Szwecji gwarantowane w ramach Klubu Paryskiego według stanu na 29 listopada 2002 r. wynosiło 269,9 mln USD.

II. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

1. Nowa Konwencja będzie oparta na najnowszej wersji Modelowej Konwencji Podatkowej OECD z 2003 r. Obowiązująca obecnie umowa jest oparta na projekcie Modelowej Konwencji z 1963 r. Wiele jej sformułowań nie odpowiada współczesnym międzynarodowym standardom podatkowym.
2. Na podstawie nowej Konwencji zyski z przeniesienia jakiegokolwiek majątku osiągnane przez osobę fizyczną, która miała miejsce zamieszkania w jednym państwie i uzyskała miejsce zamieszkania w drugim państwie, będą opodatkowane w pierwszym państwie, jeżeli przeniesienie własności nastąpi w ciągu 10 lat następujących po dniu, w którym osoba ta przestała posiadać miejsce zamieszkania w pierwszym państwie.
3. Obowiązująca dotychczas umowa nie zawiera przepisów dotyczących opodatkowania emerytur i rent. W związku z tym emerytury i renty są traktowane jako inny dochód, a więc są opodatkowane w państwie, w którym ma miejsce zamieszkania osoba otrzymująca emeryturę lub rentę.

Nowa Konwencja zawiera przepisy, na podstawie których emerytury i renty z publicznych – państwowych funduszy emerytalnych jednego państwa korzystających z ulg podatkowych w tym państwie i wypłacanych osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim państwie będą podlegały opodatkowaniu w pierwszym państwie. Ma to istotne znaczenie w kontekście polskiego systemu emerytalnego korzystającego z przywilejów podatkowych.

4. Nowa Konwencja umożliwi praktycznie nieograniczoną wymianę informacji podatkowych, którą będzie obejmować wszystkie podatki, bez względu na ich nazwę i rodzaj. Oznacza to, że wymiana obejmie również podatki pośrednie. Ponadto organy podatkowe obu państw będą zobowiązane udzielać sobie informacji będących nie tylko

w posiadaniu organów podatkowych, ale także będących w posiadaniu banków, instytucji finansowych i ubezpieczeniowych.

Nowe postanowienia będą więc miały zasadnicze znaczenie dla zwalczania, unikania i uchylania się od opodatkowania w stosunkach między obu państwami.

5. Konwencja zawiera rozbudowane przepisy dotyczące wzajemnej pomocy administracyjnej organów podatkowych obu państw w egzekucji roszczeń podatkowych w stosunku do osób, które nie wywiązały się z zobowiązań podatkowych w jednym państwie, a które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim państwie. Postanowienia art. 26 Konwencji są tak rozbudowane, że stanowią one połączenie zarówno nowego artykułu 27 Modelowej Konwencji Podatkowej OECD z tytułem II (art.11-16) wielostronnej Konwencji OECD/Rady Europy o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 141, poz. 914), której stronami są Polska i Szwecja.

Z tego punktu widzenia postanowienia dotyczące wzajemnej pomocy administracyjnej w egzekucji wzajemnych roszczeń podatkowych będą stanowić wzór do naśladowania w innych umowach podatkowych Polski z państwami, które są stronami ww. Wielostronnej Konwencji OECD/Rady Europy.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Wejście w życie Konwencji będzie oznaczać oparcie dwustronnych stosunków podatkowych między Polską i Szwecją na aktualnych międzynarodowych standardach podatkowych zawartych zarówno w najnowszej wersji Modelowej Konwencji Podatkowej OECD z 2003 r., jak i z wielostronnej Konwencji OECD/Rady Europy.

Umowa nie pociągnie za sobą zobowiązań finansowych dla Skarbu Państwa. Jej celem jest właściwe zabezpieczenie wpływów z tytułu podatków zarówno poprzez metody eliminowania unikania opodatkowania, jak i zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania, oraz wzajemną pomoc administracyjną w egzekucji zobowiązań podatkowych.

IV. Tryb związania się Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ spełnia ona przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483). Postanowienia Konwencji określają stawki i zasady opodatkowania dochodu i majątku w stosunkach dwustronnych ze Szwecją. Stanowi to, zgodnie z art. 217 Konstytucji, dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

1. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji.

Zapisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Szwecją oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-szwedzkich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

2. Sposób, w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Z przedmiotową Konwencją są związane następujące akty prawne i umowy międzynarodowe:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.),

- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.).
- Konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych, sporządzona w Strasburgu dnia 25 stycznia 1988 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 141, poz. 913 i 914).

Postanowienia projektu Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

3. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Umowy Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie umów międzynarodowych.

KONWENCJA

MIĘDZY

RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

A

RZĄDEM KRÓLESTWA SZWECJI

**W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA I
ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Królestwa Szwecji, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Do podatków objętych niniejszą Konwencją należą:

- a) w Polsce:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych, i
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej „podatkiem polskim”),

- b) w Szwecji:
 - a) państwowy podatek dochodowy (den statliga inkomstskatten);
 - i) podatek od dywidend pobierany u źródła (kupongskatten);
 - i) podatek dochodowy od osób nie posiadających miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Szwecji (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta);
 - ii) podatek dochodowy od nieposiadających miejsca zamieszkania na terytorium Szwecji artystów i sportowców (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl), i
 - iii) gminny podatek dochodowy (den kommunala inkomstskatten),
(zwane dalej „podatkiem szwedzkim”).

2. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Konwencji zostaną wprowadzone obok już istniejących podatków lub w miejsce podatków wymienionych w ustępie 1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

DEFINICJE OGÓLNE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym obszary poza wodami terytorialnymi, na których, na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska sprawuje jej suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Szwecja” oznacza Królestwo Szwecji i użyte w sensie geograficznym zawiera terytorium państwa, morze terytorialne Szwecji, oraz obszary morskie, na których Szwecja zgodnie z prawem międzynarodowym sprawuje suwerenne prawa lub jurysdykcję;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Szwecję;
- d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” oraz „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „obywatel” oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa,

- ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - 1) w przypadku Polski - Ministra Finansów, jego upoważnionego przedstawiciela albo organ wyznaczony do tej funkcji dla celów niniejszej Konwencji,
 - 2) w przypadku Szwecji – Ministra Finansów, jego upoważnionego przedstawiciela albo organ wyznaczony do tej funkcji dla celów niniejszej Konwencji.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji w dowolnym momencie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie ma ono w danym czasie w przepisach prawnych tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny i jakkolwiek instytucję rządową albo agencję rządową. Jednakże, w przypadku spółki osobowej albo mienia spadkowego, określenie to ma zastosowanie tylko w przypadku, gdy dochód osiągniany przez taką spółkę osobową albo dochód z takiego mienia spadkowego podlega opodatkowaniu w tym Państwie tak, jak dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę, w zależności od przypadku, albo w jej rękach, albo w rękach wspólników lub jego beneficjentów.

Określenie to jednak nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ona ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to właściwe organy Umawiających się Państw dołożą starań, aby rozstrzygnąć tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia. Zawierając takie porozumienie, Właściwe Organy będą zwracać szczególną uwagę na to, gdzie znajduje się miejsce faktycznego zarządu osoby.

Artykuł 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace budowlane lub instalacyjne albo czynności związane z takimi pracami stanowią zakład tylko wtedy, jeżeli taka budowa, prace albo czynności trwają dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- a) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- c) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiejkolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o jakich mowa w punktach od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada w tym Państwie zakład, w zakresie każdego rodzaju działalności, jaką osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego komisanta albo przez jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

DOCHÓD Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynki, pożytki z nieruchomości, jak również prawa do stałych i zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, statki żeglugi śródlądowej i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej można przypisać je temu zakładowi.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać takiemu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

TRANSPORT MORSKI I POWIETRZNY

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

2. W odniesieniu do zysków osiągniętych przez konsorcjum transportowe Scandinavian Airlines System (SAS), postanowienia ustępu 1 będą miały zastosowanie tylko do tej części zysków, które odpowiadają udziałowi utrzymywanemu w tym konsorcjum przez SAS Sverige AB, szwedzkiego partnera SAS.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:
 - a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
 - b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między tymi dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych i finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje, również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w tym Państwie, jeżeli uzna, że taka korekta będzie usprawiedliwiona. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw, będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 5 % kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 %;
- b) 15 % kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia tego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie "dywidendy" użyte w tym artykule, oznacza dochód z akcji albo innych praw nie będących wierzytelnościami, praw do udziału w zysku, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Państwie.

2. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu

3. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do tych odsetek mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony bądź wykonuje tam wolny zawód za pomocą stałej placówki, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

4. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią, kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem odpowiednich postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie uprawnionej mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, należności licencyjne mogą być również opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 % procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin albo filmów lub taśm dla radia bądź telewizji, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za korzystanie z doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony bądź wykonuje wolny zawód za pomocą stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z którymi powstał obowiązek zapłaty należności i należności takie są ponoszone przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część, podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia własności akcji lub innych praw w spółce, której majątek składa się głównie z majątku nieruchomego, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie bądź majątku ruchomego wchodzącego w skład stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie zyski z przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

W odniesieniu do zysków osiągnanych przez lotnicze konsorcjum transportowe Scandinavian Airlines System (SAS), postanowienia tego ustępu mają zastosowanie tylko do takiej części zysku, jaka odpowiada udziałowi utrzymywanemu w tym konsorcjum przez SAS Sverige AB, szwedzkiego partnera SAS.

4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku, innego niż majątek o którym mowa w ustępach 1, 2 i 3, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

5. Bez względu na postanowienia ustępu 4, zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku osiągnane przez osobę, która miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie i uzyskała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli przeniesienie własności następuje w ciągu dziesięciu lat następujących po dniu, w

którym osoba ta przestała posiadać miejsce zamieszkania w pierwszym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

Artykuł 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18 i 19, pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie jeżeli:

-) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w okresie dwunastu miesięcy rozpoczynających się lub kończących w danym roku podatkowym, i
-) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i

-) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenie otrzymywane za pracę najemną, wykonywaną na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania w Szwecji otrzymuje wynagrodzenie w związku z zatrudnieniem wykonywanym na pokładzie statku powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez konsorcjum lotnicze Scandinavian Airlines System (SAS), to takie wynagrodzenie będzie opodatkowane tylko w Szwecji.

Artykuł 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochody uzyskiwane z działalności prowadzonej w Umawiającym się Państwie przez artystę lub sportowca są zwolnione z opodatkowania w tym państwie, jeżeli działalność taka odbywa się w ramach wizyty, która jest w znaczącej części finansowana przez

drugie Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, organ lokalny lub instytucję publiczną.

Artykuł 18

EMERYTURY, RENTY I PODOBNE ŚWIADCZENIA

1. Emerytury i inne podobne świadczenia otrzymywane w ramach ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczeń społecznych oraz renty powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.
2. Określenie „renty” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach dożywotnio lub przez określony albo dający się ustalić okres, jako spełnienie zobowiązania dokonywania wypłat w zamian za w pełni dokonane zobowiązanie pieniężne lub w równoważniku danej kwoty pieniężnej.

Artykuł 19

PRACOWNICY PAŃSTWOWI

9.
 -) Pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jednostki albo organu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 -) Jednakże takie pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie, i która:
 -) jest obywatelem tego Państwa; lub
 -) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. Postanowienia artykułów 15 i 16 stosuje się do pensji, płac i innych podobnych wynagrodzeń pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 20

STUDENCI

Płatności, uzyskiwane wyłącznie na utrzymanie, naukę lub szkolenie przez studenta lub praktykanta, który przybył do Umawiającego się Państwa wyłącznie

w celu nauki lub szkolenia i który ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie albo miał tam miejsce zamieszkania bezpośrednio przed przyjazdem, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 21

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnięte, a nie objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu nie będącego dochodem z majątku nieruchomego, określonego w ustępie 2 artykułu 6, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje tam wolny zawód za pomocą stałej placówki i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

(a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który stosownie do postanowień niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu w Szwecji, to Polska, z uwzględnieniem postanowień punktu (b), wyłączy taki dochód od opodatkowania. Polska, przy obliczaniu podatku należnego od pozostałego dochodu tej osoby może zastosować stawkę podatku, jaka byłaby właściwa, gdyby wyłączony dochód nie był wyłączony.

(b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga części dochodu, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10 i 12 mogą być opodatkowane w Szwecji, Polska zezwoli na odliczenie od podatku tej osoby sumy równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Szwecji. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku

obliczonej przed dokonaniem odliczenia, która odpowiada tej części dochodu osiągniętego w Szwecji.

2. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwecji, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwecji osiąga dochód, który, zgodnie z ustawodawstwem Polski oraz postanowieniami niniejszej Konwencji, podlega opodatkowaniu w Polsce, Szwecja – zgodnie z postanowieniami ustawodawstwa Szwecji dotyczącymi zaliczania zagranicznego podatku (jakkolwiek może ono okazjonalnie być modyfikowane bez zmieniania głównych założeń) – zezwoli na odliczenie od podatku należnego od takiego dochodu sumę równą polskiemu podatkowi zapłaconemu od takiego dochodu.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwecji osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji podlega opodatkowaniu tylko w Polsce, Szwecja, ustalając progresywną stawkę podatku szwedzkiego może wziąć pod uwagę dochód, który podlega opodatkowaniu tylko w Polsce.

c) Niezależnie od postanowień punktu (a) tego ustępu, dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą swoją siedzibę w Polsce na rzecz spółki mającej swoją siedzibę w Szwecji są zwolnione od opodatkowania w Szwecji, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami prawa krajowego Szwecji dotyczącego zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych szwedzkim spółką przez zagraniczne spółki.

Artykuł 23

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, w stosunku do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego

Państwa prowadzących taka samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 i artykułu 11 ustęp 4 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu zysków tego przedsiębiorstwa podlegających opodatkowaniu są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie, jakiegokolwiek zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek należy w całości lub częściowo, albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Państwa.

5. Bez względu na postanowienia artykułu 2, postanowienia tego artykułu stosuje się do wszystkich podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 24

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadzają lub wprowadzą dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę lub jeżeli w danej sprawie mają

zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1, temu Umawiającemu się Państwu, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może znaleźć zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw, będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio, w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 25

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które prawdopodobnie mogą mieć istotne znaczenie do stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo do wymiaru lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy

ustęp 1 lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące jedno z Umawiających się Państw do:

-) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
-) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
-) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji aby ją uzyskać nawet jeżeli to drugie Umawiające się Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o którym mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na uchylanie się od udzielenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy interesów właścicielskich danej osoby.

Artykuł 26

POMOC W POBORZE PODATKÓW

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą, w drodze wzajemnego porozumienia ustalić tryb stosowania tego artykułu.

2. Użyte w tym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na rodzaj i nazwę, nakładanych w imieniu

Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą Umową lub innym międzynarodowym porozumieniem, którego Umawiające się Państwa są stronami, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub kosztami środków zabezpieczających związanych z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy ustaw tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może na mocy tych ustaw przeszkodzić jej egzekucji, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie ściągnięta przez to drugie Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb jej egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego ustawodawstwa, tak jakby ta wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie podjęcia takich środków zabezpieczających, wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzytelność podatkowa przyjęta przez jedno Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 bądź 4 nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna jej się pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej na mocy ustawodawstwa tego Państwa z uwagi na jej istotę. Ponadto wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 bądź 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie na mocy ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie odnośnie istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa może być prowadzone jedynie przed sądami lub organami administracyjnymi tego Państwa.

7. Jeżeli, w jakimś momencie po przedłożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępów 3 bądź 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo ściągnęło i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu Umawiającemu się Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku wniosku przedłożonego na mocy ustępu 3 - wierzytelnością podatkową pierwszego Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy ustaw tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może na mocy ustawodawstwa tego Państwa zapobiec jego egzekucji, lub

b) w przypadku wniosku przedłożonego na mocy ustępu 4 - wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego ustawodawstwa podjąć środki zabezpieczające w celu zapewnienia jej egzekucji,

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo zobowiązanie do:

a) stosowania środków administracyjnych sprzecznych z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,

b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*),

a) udzielania pomocy jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej,

d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa jest wyraźnie nieproporcjonalne do korzyści jakie może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.

Artykuł 27

OGRANICZENIE KORZYŚCI

Niezależnie od postanowień niniejszej Konwencji, jeżeli:

a. Spółka, która ma siedzibę w Umawiającym się Państwie, uzyskuje dochody głównie z drugich Państw

i) z działalności bankowej, armatorskiej, finansowej lub ubezpieczeniowej; albo

ii) z tytułu posiadania statusu zarządu, centrum koordynacyjnego albo podobnej jednostki dostarczającej usług administracyjnych albo innego wsparcia grupie spółek, które prowadzą działalność gospodarczą głównie w innych Państwach; oraz

b. z wyjątkiem stosowania metody unikania podwójnego opodatkowania zwykle stosowanej w tym Państwie, taki dochód mógłby podlegać znacząco

niższemu podatkowi na podstawie ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa niż dochód z podobnej działalności wykonywanej w tym państwie albo z tytułu posiadania statusu zarządu, centrum koordynacyjnego albo podobnej jednostki dostarczającej usług administracyjnych albo innego wsparcia grupie spółek, które prowadzą działalność gospodarczą w tym Państwie, w zależności od przypadku,

to jakiegokolwiek postanowienia niniejszej Konwencji przyznające zwolnienie lub obniżenie podatku nie będą miały zastosowania do dochodu takiej spółki oraz do dywidend płaconych przez taką spółkę.

Artykuł 28

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie narusza przywilejów podatkowych, przysługujących członkom misji dyplmatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 29

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o spełnieniu procedur wymaganych przez ich przepisy wewnętrzne dla wejścia w życie niniejszej Konwencji.
2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia po otrzymaniu późniejszej notyfikacji i jej postanowienia będą miały zastosowanie do dochodów osiągniętych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu, w roku następującym po wejściu w życie niniejszej Konwencji.
3. W dniu, w którym niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie „Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku”, podpisana w Sztokholmie, dnia 5 czerwca 1975 roku, przestanie mieć zastosowanie. W odniesieniu do podatków od majątku Umowa z 1975 roku przestanie być stosowana do majątku powstałego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po wejściu w życie nowej Konwencji.

Artykuł 30**WYPOWIEDZENIE**

Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję, przekazując w drodze dyplomatycznej pisemną notę o wypowiedzeniu, co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego. W takim przypadku, Konwencja przestanie mieć zastosowanie w odniesieniu do dochodu osiągniętego 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po zakończeniu tego sześciomiesięcznego okresu.

Na dowód czego, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

**Sporządzono w
dnia.....roku, w
dwóch egzemplarzach każdy w językach polskim, szwedzkim i angielskim. W
przypadku rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający jest tekst angielski.**

**W IMIENIU RZĄDU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**W IMIENIU RZĄDU
KRÓLESTWA SZWECJI**

**CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of the Republic of Poland and the Government of the Kingdom of Sweden, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

(1) The taxes to which this Convention shall apply are:

(a) in Poland:

- (i) the personal income tax, and
- (ii) the corporate income tax,
(hereinafter referred to as "Polish tax");

(b) in Sweden:

- (i) the national income tax (den statliga inkomstskatten),
- (ii) the withholding tax on dividends (kupongskatten),
- (iii) the income tax on non-residents (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta),
- (iv) the income tax on non-resident artistes and athletes (den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.), and
- (v) the municipal income tax (den kommunala inkomstskatten),
(hereinafter referred to as "Swedish tax").

(2) The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the taxes referred to in paragraph (1). The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General definitions

(1) For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term "Poland" when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of Poland and in accordance with international law, Poland may exercise its sovereign rights over the sea-bed, its subsoil and their natural resources;

(b) the term "Sweden" means the Kingdom of Sweden and, when used in a geographical sense, includes the national territory, the territorial sea of Sweden as well as other maritime areas over which Sweden in accordance with international law exercises sovereign rights or jurisdiction;

(c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Poland or Sweden, as the context requires;

(d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) the term "national" means:

- 1) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- 2) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(i) the term "competent authority" means:

- 1) in Poland, the Minister of Finance, his authorized representative or the authority which is designated as a competent authority for the purposes of this

Convention;

2) in Sweden, the Minister of Finance, his authorized representative or the authority which is designated as a competent authority for the purposes of this Convention.

(2) As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

(1) For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, a political subdivision, a local authority and any governmental body or agency thereof. However, in the case of a partnership or estate the term applies only to the extent that the income derived by such partnership or estate is subject to tax in that State as the income of a resident, either in its hands or in the hands of its partners or beneficiaries.

The term "resident of a Contracting State" does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph (1) an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent

authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph (1) a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement. In such an agreement the competent authorities shall pay particular regard to where the place of effective management of the person is situated.

Article 5

Permanent establishment

(1) For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop; and

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activities continue for a period of more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the

enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph (6) applies – is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph (4) which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other

Contracting State may be taxed in that other State

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, buildings, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph (1) shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (3) shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph (3), where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the

mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(5) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(6) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

(1) Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

(2) With respect to profits derived by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS) the provisions of paragraph (1) shall apply only to such part of the profits as corresponds to the participation held in that consortium by SAS Sverige AB, the Swedish partner of SAS.

(3) The provisions of paragraph (1) shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

(1) Where:

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those

conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, if it considers this adjustment to be justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership), which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business

in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

(2) The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

(3) The provisions of paragraph (1) shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(4) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the

amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and in accordance with the law of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

(3) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

(5) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

(6) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State, or from the alienation of shares in a company the assets of which consist principally of such property, may be taxed in that other State.

(2) Gains from alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

(3) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

With respect to gains derived by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), the provisions of this paragraph shall apply only to such portion of the gains as corresponds to the participation held in that consortium by SAS Sverige AB, the Swedish partner of SAS.

(4) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs (1), (2) and (3), shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraph (4), gains from the alienation of any property derived by an individual who has been a resident of a Contracting

State and who has become a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State if the alienation of the property occurs at any time during the ten years next following the date on which the individual has ceased to be a resident of the first-mentioned State.

Article 14

Independent personal services

(1) Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

(2) The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

(1) Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph (1), remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base

which the employer has in the other State.

(3) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State. Where a resident of Sweden derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), such remuneration shall be taxable only in Sweden.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an artiste, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an artiste or a sportsman in his capacity as such accrues not to the artiste or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the artiste or sportsman are exercised.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) income derived by an artiste or sportsman visiting a Contracting State from his personal activities as such shall be exempt from tax in that Contracting State where the activities are being exercised, if the activities are exercised within the framework of a visit which is substantially supported by the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a public institution thereof.

Article 18Pensions, annuities and similar payments

(1) Pensions and other similar remuneration, disbursements under the Social Security legislation and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned Contracting State.

(2) The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19Government service

(1)

(a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) The provisions of Articles 15 and 16 shall apply to remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21Other income

(1) Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph (1) shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph (2) of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22Elimination of double taxation

(1) In the case of a resident of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

(a) Where a resident of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Sweden, Poland shall, subject to the provisions of subparagraph (b), exempt such income from tax. Poland may in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident apply the

rate of tax which would have been applicable if the exempted income had not been so exempted.

(b) Where a resident of Poland derives items of income which in accordance with the provisions of Articles 10 and 12, may be taxed in Sweden, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Sweden. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Sweden.

(2) In the case of a resident of Sweden, double taxation shall be avoided as follows:

(a) Where a resident of Sweden derives income which under the laws of Poland and in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Poland, Sweden shall allow – subject to the provisions of the laws of Sweden concerning credit for foreign tax (as it may be amended from time to time without changing the general principle hereof) – as a deduction from the tax on such income, an amount equal to the Polish tax paid in respect of such income.

(b) Where a resident of Sweden derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in Poland, Sweden may, when determining the graduated rate of Swedish tax, take into account the income which shall be taxable only in Poland.

(c) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph, dividends paid by a company which is a resident of Poland to a company which is a resident of Sweden shall be exempt from Swedish tax according to the provisions of Swedish law governing the exemption of tax on dividends paid to Swedish companies by companies abroad.

Article 23

Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs or reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

(3) Except where the provisions of paragraph (1) of Article 9, paragraph (4) of Article 11, or paragraph (6) of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(4) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subject in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(5) The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

Mutual agreement procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph (1) of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2

(2) Any information received under paragraph (1) by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph (1), or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

(3) In no case shall the provisions of paragraphs (1) and (2) be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State,

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

(4) If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph (3) but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

(5) In no case shall the provisions of paragraph (3) be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

Assistance in the collection of taxes

(1) The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

(2) The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

(3) When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws

applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

(4) When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs (3) and (4) a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph (3) or (4) shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph (3) or (4) shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

(6) Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

(7) Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph (3) or (4) and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

(a) in the case of a request under paragraph (3), a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or

(b) in the case of a request under paragraph (4), a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

(8) In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);

(c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;

(d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 27

Limitation on benefits

Notwithstanding any other provisions of this Convention, where

(a) a company that is a resident of a Contracting State derives its income primarily from other States

(i) from activities such as banking, shipping, financing or insurance, or

(ii) from being the headquarters, co-ordination centre or similar entity providing administrative services or other support to a group of companies which carry on business primarily in other States; and

(b) except for the application of the method of elimination of double taxation normally applied by that State, such income would bear a significantly lower tax under the laws of that State than income from similar activities carried out within that State or from being the headquarters, co-ordination centre or similar entity providing administrative services or other support to a group of companies which carry on business in that State, as the case may be,

any provisions of this Convention conferring an exemption or a reduction of tax shall not apply to the income of such company and to the dividends paid by such company.

Article 28Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29Entry into force

(1) Each of the Contracting States shall notify the other of the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Convention

(2) The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect on income derived on or after the first day of January of the year next following that of the entry into force of the Convention.

(3) On the day when this Convention shall have effect "the Convention between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and capital", signed in Stockholm, on June 5, 1975, shall cease to have effect. In relation to taxes on capital the Convention of 1975 shall cease to have effect on capital held on or after the first day of January of the year next following that of the entry into force of the new Convention.

Article 30Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end

of any calendar year.

In such case, the Convention shall cease to have effect in respect of income derived on or after the first day of January of the calendar year next following the end of the six months period.

In witness whereof the undersigned being duly authorized thereto have signed this Convention.

Done at Stockholm, this
19th day of November, 2004, in
duplicate in the Polish, Swedish and English languages. In the case of
any divergency of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF POLAND

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF SWEDEN

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-495 /05/DP/kt

Warszawa, dnia 14.02.2005r.

Pan

Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu wniosku o ratyfikację Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, projektu uchwały Rady Ministrów oraz ustawy upoważniającej do ratyfikacji powyższej Konwencji, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionymi ww. projektami (pismo nr RM-10-20-05 oraz RM-111-35-05), uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag.

Odnosząc się do Konwencji będącej przedmiotem ww. projektu wniosku pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotem projektowanej Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu jest dostosowanie zasad współpracy obu krajów na podstawie najnowszych standardów prawnych wyznaczonych przez OECD oraz aktualnej sytuacji w zakresie współpracy gospodarczej Polski i Szwecji.
- II. Pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej regułą stanowi opieranie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania o wzór zawarty w Modelowej Konwencji

Podatkowej OECD. Praktykę tę oficjalnie potwierdza Komisja Europejska w odpowiedzi z 26 października 1998 roku na pisemne pytanie nr E-3228/98 deputowanej do Parlamentu Europejskiego Karin Riis-Jørgensen (Dz. Urz. WE C 207, 21.07.1999).

III. Ponadto, w wąskim zakresie, wzajemne stosunki pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej dotyczące unikania podwójnego opodatkowania regulują: Dyrektywa Rady 90/435/EWG z 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku jednostek dominujących i jednostek zależnych w różnych państwach członkowskich (Dz. Urz. WE nr L 225, 20.08.1990) oraz Dyrektywa Rady 90/434/EWG z 23 lipca 1990 r. o wspólnym systemie podatkowym dla fuzji, podziałów, wniesienia majątku i zamiany udziałów w odniesieniu do spółek różnych państw członkowskich (Dz. Urz. WE L 225, 20.08.1990).

IV. Jednakże z dniem 26 czerwca 2003 roku weszła w życie Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnego systemu opodatkowania płatności odsetkowych i należności licencyjnych wypłacanych między spółkami powiązаныmi różnych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 157, 26.06.2003). Zgodnie z rozwiązaniami zawartymi w tej dyrektywie płatności odsetkowe i należności licencyjne są zwolnione z opodatkowania w państwie źródła pod warunkiem, że odbiorcą tych płatności jest spółka z siedzibą w innym państwie członkowskim bądź zakład położony w danym państwie członkowskim ze swoją siedzibą w innym państwie członkowskim. Dyrektywa 2003/49/WE ustanawia poza wymienionymi dodatkowe wymogi, od których spełnienia uzależnia stosowanie zwolnienia z podatku u źródła, w tym m.in.: warunek, zgodnie z którym ww. zwolnienie, dotyczy jedynie sytuacji, gdy podmiot dokonujący płatności jest podmiotem powiązany z odbiorcą tych należności. Pojęcie „spółek powiązanych” jest dokładnie zdefiniowane w art. 3 ww. Dyrektywy, w którym stwierdzono, iż spółka jest podmiotem powiązany z drugą spółką, gdy:

- pierwsza ze spółek posiada co najmniej 25% bezpośredni udział w kapitale drugiej albo
- druga spółka posiada co najmniej 25% bezpośredni udział w kapitale pierwszej spółki, albo
- trzecia spółka posiada co najmniej 25% bezpośredni udział w kapitale obu spółek.

Dodatkowo ze zwolnienia mogą skorzystać te spółki, które są na podstawie prawa krajowego rezydentami podatkowymi kraju członkowskiego i jednocześnie nie są na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania rezydentem kraju trzeciego. Kolejne ograniczenie

wprowadza art. 4 Dyrektywy 2003/49/WE, w myśl którego dane państwo członkowskie nie musi stosować opisywanego powyżej preferencyjnego opodatkowania płatności odsetek i należności licencyjnych w sytuacji, gdy:

- ww. płatności mogą być uznane za redystrybucję dochodu lub jako spłata kapitału.
- wynikają ze zobowiązania polegającego na udziale w zyskach dłużnika.
- wynikają ze zobowiązania, które uprawnia wierzyciela do zamiany przysługujących mu praw do odsetek na prawo udziału w zyskach dłużnika,
- wynikają ze zobowiązania, które nie przewiduje spłaty kwoty głównej lub gdy spłata kwoty dłużnej ma nastąpić po więcej niż 50 latach.

V. Artykuł 9 ww. Dyrektywy podkreśla, iż zawarte w tym akcie rozwiązania nie ograniczają stosowania przepisów regulacji krajowych czy też przyjętych w umowach międzynarodowych, które są bardziej preferencyjne niż przepisy Dyrektywy 2003/49/WE i mają na celu eliminację albo unikanie podwójnego opodatkowania płatności odsetek i należności licencyjnych.

VI. W świetle powyższych uwag należy zwrócić uwagę na obowiązywanie nowej Dyrektywy 2004/76/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej Dyrektywę 2003/49/WE w zakresie stosowania okresów przejściowych dotyczących wspólnego systemu opodatkowania płatności odsetkowych i należności licencyjnych wypłacanych między spółkami powiązаныmi różnych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 157, 30.04.2004). Zgodnie z art. 1 pkt. 2 Dyrektywy 2004/76/WE Polska uzyskała ośmioletni okres przejściowy w zakresie zasad opodatkowania dochodu z odsetek oraz należności licencyjnych.

VII. W konkluzji stwierdzam, że Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Adam Daniel Rotfeld
Minister Spraw Zagranicznych